Unínske noviny

občasník obyvateľov obce Unín

ČÍSLO 2 / ROČNÍK XXIV. **LETNÉ HODY 2026** NEPREDAJNÉ

Milí uníčania, spoluobčania, farníci, priatelia.

Jeden príbeh rozpráva o akomsi človeku, ktorý sa stratil v púšti a kvôli nedostatku vody bol už na pokraji smrti. Zanedlho však natrafil na malú oázu, v ktorej bola pumpa a na nej bolo zavesené vedro a tabuľka so slovami: „Dolu v studni nájdeš dostatok čerstvej vody, ktorú budeš potrebovať a vo vedre je presne toľko vody, koľko je potrebné k naplneniu pumpy, aby začala fungovať.“

Myslím, že to vyžaduje naozaj veľkú vieru, aby sa človek na pokraji smrti na púšti hneď nenapil, ale vylial i to málo vody z vedra do pumpy, za prísľub neobmedzeného množstva vody, keď pumpa začne fungovať. Ako by sme sa asi zachovali my? Verím, že váhame s odpoveďou - dávanou naviac z pohodlia a bezpečia svojich domovov - pri predstave tejto situácie. A Ježiš žiada práve takto veľkú vieru od tých, ktorí v priebehu dejín v Neho uverili...

I tento rok prišiel mesiac august a s ním slávnosť nášho farského kostola - hody.

Keď premýšľame o dôležitých veciach v našich životoch, je dobré nebáť sa premýšľať o Bohu. Rozumom si uvedomujeme, že je všade. Vnímame a poznávame, ako zaujímavo pôsobí v ľudoch a udalostiach, v nás samých i všade okolo nás. Výnimočným miestom, kde sa s Ním môžeme stretávať, kde ho môžeme hľadať i objavovať, kde nás prekvapuje tým, ako a kedy vstupuje do našich životov, sú však kostoly. Kedykoľvek ľudia postavia budovu a zasvätia ju Božej službe, túto budovu potom nazývame Božím domom. Tam sa zhromažďujeme, nielen ako jednotlivci, ale ako spoločenstvo, aby sme si navzájom pomáhali - modliť sa, premýšľať, kráčať týmto životom. Kostol je obrazom živého spoločenstva - farnosti. A aj kostol aj farnosť sú otvoreným miestom pre všetkých, s darom viery i bez neho, hľadajúcich, ďakujúcich, plačúcich i tešiacich sa. Nás. Myslím, že hody sú jednou z tých pekných príležitostí v priebehu roka, kedy si môžeme naplno uvedomovať dedičstvo tých mnohých, ktorí žili na tomto mieste dávno pred nami. Kedy smieme spoločne spievať pieseň života o nádeji a budúcnosti. A kedy si s pokorou môžeme uvedomovať krásu toho, kto vlastne sme ako ľudské bytosti na tejto planéte, kráčajúci dejinami a časom k večnosti.

Foto: M. Hoferka

Pamätník Rozálie Žilínkovej na mieste tragédie, kde ju 5. júna 1945 zachytilo sovietské lietadlo.

Radostnú a požehnanú hodovú slávnosť!

P. ThLic. Peter Ivan Božik, OPraem
správca farnosti

Kultúrno-spoločenská činnosť

Čo bolo...

16. 4. 2026	zájazd do Trenčína na výstavu - JDS
	Detský maškarný ples – SZCH
30. 4. 2026	stavanie májky, ihrisko TJ, chata DHZ
10. 5. 2026	Deň matiek – OcÚ
6. 6. 2026	Rozprávkový pochod MDD – OcÚ a spol. organizácie v obci
16. 6. 2026	ZUŠ Holíč – Koncert v ZŠ s MŠ
20. 6. 2026	Súťaž vo varení guláša – Bar u Havlú
27. 6. 2026	Krojovaná zábava - Únia žien
25. 7 .2026	Prehliadka speváckych zborov - Mužáci

Čo bude...

15. 8. 2026	Hodová zábava DHZ
20. 9. 2026	Koncert - Barborka
11. 10. 2026	Koncert - ČK
17. 10. 2026	Úcta k starším – OcÚ
24. 10. 2026	Komunálne voľby a voľby do orgánov samosprávnych krajov
5. 12. 2026	Mikuláš a vianočné trhy

Spoločenská kronika

Narodili sa:
Izabela Švrčková
Matias Zboril
Artur Uher
Laura Tokošová

Zosobášili sa:
Ing.Filip Flamík – Mgr. Barbora Vaculková

Všetko najlepšie na spoločnej ceste životom

Opustili nás:
Martin Palkovič vo veku 46 rokov
Mária Júnošová vo veku 72 rokov
Milan Fagan vo veku 66 rokov
Ervín Vymyslický vo veku 93 rokov - náš bývalý spoluobčan

Česť ich pamiatke

Hody - 14. - 16. august 2026

Piatok 14. 8.
19.00 h. Sv. omša zo slávnosti Nanebovzatia Panny Márie *(farský kostol)*
Sobota 15. 8.
14.00 h. Futbalový hodový turnaj a Hodová 11-ka *(športový areál)*
20.00 h. Tanečná zábava, hrá dychová hudba Vacenovjáci *(KD)*
Nedeľa 16. 8.
10.00. h. Slávnostná hodová sv. omša *(farský kostol)*

Výsledky miestneho referenda

Dňa 4. júla 2026 sa v našej obci uskutočnilo referendum. Do zoznamu oprávnených voličov bolo zapísaných 955 voličov. Hlasovania sa zúčastnilo 237 voličov, čo predstavuje 24,82 % všetkých oprávnených voličov. Odovzdaných bolo 237 obálok, z toho 233 platných hlasovacích lístkov a 4 neplatné hlasovacie lístky.
Z platných hlasov bolo 218 odpovedí ANO na 1. otázku a 12 NIE. Na 2. otázku odpovedalo kladne 221 voličov a 12 ju odmietlo. Výsledky hlasovania potvrdzujú, že väčšina zúčastnených voličov podporila návrh predložený v referende. Referendum bolo neplatné, lebo sa ho nezúčastnilo ústavou požadovaný počet voličov.

Krásne životné jubileum našej občianky

Dňa 23. apríla 2026 sa požehnaných 90-tich rokov dožila naša občianka Terézia Juralová, klientka DSS Barborka a 7. júna 2026 oslávila rovnaké životné jubileum pani Anna Masaryková. Pri tejto vzácnej príležitosti obidve oslávenkyne navštívil starosta obce, aby im v mene obecného zastupiteľstva i všetkých občanov osobne zagratuloval, poprial pevné zdravie, veľa životnej pohody, spokojnosti a radosti. Súčasťou blahoželaní bolo aj odovzdanie kytice kvetov a darčeka ako prejavu úcty a poďakovania.

Starosta obce pri blahoželaní p. A. Masarykovej.

Obidvom jubilantkám želáme do ďalších rokov najmä pevné zdravie, mnoho šťastných chvíľ, lásku a starostlivosť rodiny a nech ich aj naďalej sprevádza životný optimizmus a spokojnosť.

K ich krásnemu jubileu srdečne blahoželáme!

Triedenie komunálneho odpadu v roku 2025

Aj počas roku 2025 obyvatelia našej obce aktívne triedili komunálny odpad a prispievali tak k ochrane životného prostredia. Výsledky za uplynulý rok ukázali, že obec dosiahla úroveň vytriedenia komunálnych odpadov na 49,78 %.

V porovnaní s predchádzajúcim rokom, keď úroveň vytriedenia predstavovala 50,87 %, ide o mierny pokles o 1,09 percentuálneho bodu. Aj keď sa môže zdať, že rozdiel je malý, podľa platnej legislatívy má významný vplyv na výšku poplatku za uloženie odpadu na skládku.

Porovnanie rokov

Ukazovateľ	*2024*	*2025*
Úroveň vytriedenia komunálnych odpadov	50,87 %	49,78 %
Sadzba za uloženie odpadu na skládku *(nasledujúci rok)*	15 €/t (rok 2025)	18 €/t (rok 2026)

Pokles pod hranicu 50 % znamenal zaradenie obce do vyššieho poplatkového pásma. Od roku 2026 sa preto sadzba za uloženie zmesového komunálneho odpadu na skládku zvýšila z 15 €/tonu na 18 €/tonu.

Aj tento výsledok ukazuje, že správne triedenie odpadu má priamy dopad na náklady obce. Každý papier, plast, sklo, kov alebo biologicky rozložiteľný odpad, ktorý neskončí v nádobe na zmesový komunálny odpad, pomáha zvyšovať mieru vytriedenia a znižovať náklady na skládkovanie.

Ďakujeme všetkým občanom, ktorí odpad dôsledne triedia. Veríme, že spoločným úsilím sa nám v nasledujúcom období podarí opäť prekročiť hranicu 50 % vytriedenia, čo prispeje nielen k lepšej ochrane životného prostredia, ale aj k nižším nákladom na odpadové hospodárstvo obce.

Evidencia hrobových miest na obecnom cintoríne

Obecný cintorín je miestom, kde si s úctou pripomíname našich zosnulých. Aby bolo možné zabezpečiť jeho riadnu správu a údržbu, obec priebežne vedie evidenciu hrobových miest a nájomných zmlúv.

V súčasnosti sa na obecnom cintoríne nachádza 727 hrobových miest. Z tohto počtu je 431 hrobových miest so zaplateným nájmom a uzatvorenou nájomnou zmluvou. Pri 34 hrobových miestach evidujeme neuhradené nájomné, preto žiadame nájomcov alebo ich príbuzných, aby si svoju povinnosť čo najskôr splnili a kontaktovali obecný úrad.

V evidencii sa zároveň nachádza 262 voľných hrobových miest, pri ktorých zatiaľ nie je uzatvorená nájomná zmluva. Správne vedená evidencia hrobových miest je dôležitá nielen z administratívneho hľadiska, ale aj pre zachovanie poriadku a dôstojného vzhľadu cintorína. Preto prosíme všetkých nájomcov, aby obecnému úradu oznámili každú zmenu kontaktných údajov, prípadne zmenu nájomcu hrobového miesta. Uľahčí sa tým vzájomná komunikácia a predíde sa zbytočným nedorozumeniam pri správe cintorína.

Prosíme občanov, ktorí majú neuhradené nájomné alebo si nie sú istí platnosťou svojej nájomnej zmluvy, aby navštívili obecný úrad počas úradných hodín.

Ďakujeme všetkým občanom, ktorí sa o hrobové miesta svojich blízkych pravidelne starajú a svojím zodpovedným prístupom prispievajú k tomu, aby bol obecný cintorín dôstojným miestom spomienok a úcty.

Prehľad evidencie hrobových miest

Celkový počet hrobových miest	727
Zaplatené a s uzatvorenou nájomnou zmluvou	431
Nezaplatené hrobové miesta	34
Voľné hrobové miesta bez uzatvorenej nájomnej zmluvy	262

Červený kríž v spolupráci s Ligou proti rakovine v našej obci zorganizovali dňa 16. apríla 2026 finančnú zbierku pri príležitosti „Dňa narcisov" počas ktorej sa vybieralo 1 003,55 €. Liga proti rakovine ďakuje všetkým, ktorí sa zapojili do zbierky. A rovnako vďaka patrí i študentom, ktorí zbierku robili.

Investície do rozvoja obce: Opravujeme cesty, modernizujeme kultúrny dom a podávame nové projekty

Prehľad najdôležitejších stavebných prác, úspešných rekonštrukcií a nových eurofondových výziev pre rozvoj našej samosprávy.

Obec Unín v uplynulých mesiacoch úspešne naštartovala a dokončila sériu dôležitých investičných projektov. Zamerali sme sa na kritickú infraštruktúru, zlepšenie kultúrno-športového vyžitia a modernizáciu obecného majetku tak, aby sme zvýšili kvalitu života všetkých našich obyvateľov.

Zrealizované stavebné práce a modernizácia

Najväčší objem prác sa sústredil do rekonštrukcie ciest a obnovy interiérov obecných budov. Tieto projekty výrazne zlepšia komfort a bezpečnosť v dedine:

- **Oprava miestnych komunikácií:** Prebehla vysprávka výtlkov najkritickejších úsekov ciest po zimnom období, čo zaistí plynulejšiu a bezpečnejšiu dopravu.

· **Nové kúrenie v zasadačke kultúrneho domu:** Starý, neefektívny systém vykurovania sme kompletne vymenili za moderné, energeticky úsporné riešenie, ktoré obci výrazne zníži účty za energie.

· **Rekonštrukcia sociálneho zázemia v areáli ihriska:** Toalety a hygienické priestory pre verejnosť prešli kompletnou obnovou vrátane nových rozvodov, sanity a obkladov.

Novinky v športovom areáli

Výrazným vizuálnym posunom prešlo naše obecné ihrisko, ktoré dostáva novú dominantu pre kultúrne a spoločenské podujatia.

· **Dokončenie pódia I. etapa:** Stavebné práce na hlavnej konštrukcii pódia sú oficiálne hotové

· **Výzva na dobudovanie:** Obec sa aktuálne prihlásila do novej dotačnej výzvy, z ktorej chce financovať finálne zastrešenie, elektroinštaláciu a technologické vybavenie tohto pódia – II. etapa

Žiadosti o novú techniku a podpora DHZ

Nezabúdame ani na údržbu obce a bezpečnosť obyvateľov. Podali sme dôležité žiadosti o externé financovanie:

· **Nový obecný traktor:** Zapojili sme sa do výzvy na dodávku nového traktora s príslušenstvom, ktorý bude slúžiť na kosenie, zimnú údržbu ciest a čistenie verejných priestranstiev.

· **Dotácia pre Dobrovoľný hasičský zbor (DHZ):** Oficiálne podávame výzvu na pridelenie dotácie pre našich hasičov, servis a údržba techniky a zvýšenie energetickej hospodárnosti budovy požiarnej zbrojnice.

Každý jeden z týchto projektov posúva našu obec vpred. Vďaka kombinácii obecných peňazí a externých grantov dokážeme naraz opravovať cesty, modernizovať kultúrny dom a zároveň žiadať o novú techniku pre údržbu a hasičov.

Alejová slávnosť

Rodová lipová alej v Uníne sa stala historicky prvou víťazkou v celoslovenskej ankete Alej roka 2025, ktorú zorganizoval koordinátor projektov Slovenské aleje Marek Ochaba z občianskeho združenia Človek a krajina. Toto výnimočné ocenenie je pre nás Uníncanov uznaním nielen krásy našej aleje, ale predovšetkým ocenením príbehu našich obyvateľov, ktorí sa spojili pre spoločnú hodnotnú vec.

Práve tento náš komunitný rozmer zaujal v celoslovenskom hlasovaní, a tak naša alej zvíťazila. Aj práve preto máme my, iniciátorky tejto výsadby, veľkú radosť, keďže aj týmto spôsobom sme zviditeľnili obec Unín a naše posolstvo sa po rokoch dostáva opäť k širšej verejnosti a môže tak osloviť ďalších nadšencov, aby si po našom vzore vysadili svoju rodovú alej.

31. mája 2026 sa uskutočnilo pri našej Rodovej lipovej aleji slávnostné odovzdávanie pamätnej tabuľky za víťazstvo našej aleje v ankete Alej roka 2025. Táto pamätná tabuľka je poďakovaním všetkým rodinám, dobrovoľníkom, podporovateľom i každému, kto svojím hlasom prispel k jej víťazstvu.

O našej aleji som už v priebehu rokov napísala veľa. Tentoraz som sa rozhodla dať priestor vám, milí Uníncania. Oslovila som niekoľkých z vás, aby ste sa s čitateľmi Unínskych novín podelili o svoje spomienky na výsadbu Rodovej lipovej aleje a o to, čo pre vás alej znamená dnes.

Anna Reháková: Bývali sme kedysi oproti kostolu a vnímali každoročne vôňu starých líp v kvete. Môj otec včeláril, a tak sme mali lipy v úcte aj ako zdroj potravy pre včely. Keď sme na novom domove upravovali záhradu, poradil nám odborník na projektovanie záhrad, aby sme si vysadili lipu. Nakoniec sme si ju ako rodina zasadili v Rodovej lipovej aleji nad našou dedinou. Pripomína nám mojich predkov - včelárov, a je to zároveň prastarý symbol Slovanov. Doplním, že slávnosť na počesť víťazstva našej aleje v súťaži o Alej roka bola veľmi vydarená a s radosťou sme sa jej zúčastnili.

Kristína Masaryková: Rodovú alej vnímam veľmi pozitívne. Je to pre mňa jedno z miest, kde mám taký ten pocit, že sem patrím a tu som navždy doma. Som za toto miesto veľmi vďačná. Máme to tu naozaj krásne. Veľká vdaka, že ste to zorganizovali!

Simona Jáchimová: Výsadba Rodovej lipovej aleje bola pre nás vôbec prvá poriadna výsadba stromu, ktorú sme kedy realizovali. Prišli sme na miesto a trochu tápali. Dumali sme, či ten koreňový balík treba nejako oslobodiť od geotextílie, alebo je to niečo špeciálne, čo sa samo v zemi rozpadne. Poškuľovali sme po okolostojacich, ako si počínajú a neboli sme v tom veru sami... Našťastie tam boli aj skúsení sadári a oni nás usmernili. Tiež zatĺkanie kolíkov a osadenie oplotenia proti ohryzu bolo podstatne komplikovanejšie, ako sme si predstavovali. Medzi jednotlivými rodinami putoval rebrík, poriadne kladivo, kliešte na pletivo... Takže sa spoločnými silami podarilo aj nám, menej skúseným, tento „komplikovaný“ projekt zrealizovať. Pri výsadbe jedinej lipy to neskončilo. Manžel sa rozhodol svoje vedomosti rozšíriť a absolvoval niekoľko arboristických kurzov. Po prvej zime, keď

naša lipa takmer neprežila, ju už s nejakými tými vedomosťami poorezával a ona prežila a časom dobehla svoje okolorastúce kolegyne. Nadviazali sme na túto tradíciu výsadbou vlastného ovocného sadu a nie je rok, kedy by sme nejaké tie stromy nevysadili. Aj keď už nie je pomaly kam... ale srdce každý kvitnúci strom na jar poteší. Bol to teda začiatok a každoročne absolvujeme k aleji niekoľko prechádzok, aby sme sa lipkami pokochali a s úsmevom si spomenuli, ako sme sa výsadbou nášho prvého stromu potrápili. Stálo to však za to.

Michaela Júnošová: Deň výsadby si pamätám, že bolo síce slnečno, ale dosť vtedy fúkalo. Všetko bolo super zorganizované, jamy boli vykopané, a tak sme mohli jednoducho už len zasadiť svoju lipku. Deti sa hrali a my dospeláci sme medzi sebou debatovali. Veľmi sa nám páči táto myšlienka, mať svoj strom v Rodovej lipovej aleji, pretože tak môže náš strom zostať pre ďalšie generácie ako pamiatka na našu rodinu. Pre každú jednu rodinu je tá jeho lipka tá najkrajšia.

Jarmila Masaryková: Na vysádzanie lipky si dobre pamätám. Bola som tam s mojou vnučkou Nikitkou, bolo pekné počasie, aj keď trochu fúkalo, páčilo sa mi to nadšenie ľudí, čo tam boli. Všetci sa pustili do práce, jamy boli vykopané, všetko nachystané, lipky krásne. Zasadili sme našu, oplotili. Potom nám dievčatá ponúkli aj pagáčiky s medvedím cesnakom. Bolo tam veselo. Po piatich rokoch, keď sa osádzal pamätný kameň, sme tam boli zasa. Moja vnučka bola už mamou, a tak tam s nami bola už aj moja pravnučka Grétka. Vtedy sme tam dostali drevené tabuľky na označenie lipky. Našu sme pomenovali „Nostra Tilia - naša lipa". Skôr sme tam hocikedy zašli, lenže teraz po úraze tam už nezájdem. Keď však príde na návštevu vnučka autom, radi tam spolu zájdeme. Lipky sú už veľké, nádherné, radosť sa tam prejsť. Bol to vynikajúci nápad a úžasný počin túto alej vysadiť, to, že vyhrala cenu „Alej roka" to len potvrdzuje!

Hana Hrubšová: Ja keď vidim o Rodovej lipovej aleji nejaký príspevok, vždy sa vrátim tých 9 rokov dozadu, ako som si tam tiež plánovala ísť zasadiť svoju lipku. Bola som však tehotná s Tomim a v tom období už to bolo nad moje sily. Doteraz ma to úprimne mrzí, že som si to nejako nezariadila, aby sme si tam svoju lipku zasadili aj my. Bolo by to pre mňa také symbolické, ako Tomiho lipku, ktorú sme stihli zasadiť pred jeho narodením a chodili by sme sa tam o ňu spoločne starať. Tak je mi to vždy trocha ľúto, že som tohto počinu nebola vtedy súčasťou. Avšak viem, že všetko je ako má byť a veľmi ma teší, že táto alej má taký úspech.

Iveta Páleníková: Keď sa sadili lipky, moja mamka ešte chodila a Filipek ešte nechodil.

Ľubomíra Bordáčová: Zo dňa výsadby mám veľmi zmiešané pocity...avšak teraz, po 9tich rokoch mám veľkú radosť, že sa to napriek všetkým peripetiám, ktoré tejto výsadbe predchádzali, podarilo výsadbu dotiahnuť do konca s výbornou odozvou.

Ľudmila Drúžková: Ani sa mi veriť nechce, že už je to 9 rokov od výsadby...ako by to bolo včera...Bola som po organizátorkách prvá, ktorá zakúpila lipku pre našu rodinu, a tak sa aj naša rodina stala súčasťou výsadby Rodovej lipovej aleje. Sadenie našej lipky „Družičky" je jeden z nezabudnuteľných dní pre našu rodinu a jedna z najkrásnejších akcií v našej dedine. Lipka, ktorá od nepamäti symbolizuje domov, rodinu, lásku, súdržnosť, život... 64 rodín, niekoľko generácii v spolupatričnosti a dobrej nálade na jednom mieste vytvorilo neskutočnú energiu lásky a priateľstva, ktorá je tam cítiť dodnes. Veľmi ma teší, že aj naše deti sa často a radi vracajú k aleji, ktorá je s nimi úzko spätá a lipky zostávajú tichými svedkami všetkého, čo za tie roky prežili. Každá lipka, aj naša Družička, nesie v sebe kúsok príbehu rodiny a spolu vytvárajú miesto, ktoré bude pripomínať našu spolupatričnosť aj ďalším generáciám. Z celého srdca ďakujem organizátorkám výsadby Rodovej lipovej aleje, ktoré to vôbec nemali vtedy ľahké, že sme aj vďaka nim zanechali hlbokú stopu pre ďalšie generácie a stali sa súčasťou radostných dejín našej obce...

Oľga Potreská: Výsadba lipiek v našej obci bola krásna akcia. Veľká vďaka patrí najmä pár nadšencom, ktorí všetko naplánovali, vybavili, zorganizovali a my „iba zasadili". Často tam chodíme s vnúčatami, ktoré utekajú k tej našej lipke (pokračovanie rodu). Je tam oáza kľudu, pokoja. Naša Rodová lipová alej je výnimočná, o čom svedčí aj to, že vždy tam stretáme okrem Uníčanov aj veľa neznámych návštevníkov.

Emília Mórová: Keď sa sadili lipky, tak som mala 84 rokov. Pri sadení mi vtedy pomáhali moje dve dcéry a štyri vnučky, a popri nás pobehovali aj moji pravnuci Editka, Waltík a Malvínka. Vtedy by ma ani nenapadlo, že sa dožijem toho, že vo svojich 92 rokoch budem stáť už pod krásnymi mohutnými a košatými lipami. A že sa ešte budem môcť zúčastniť alejovej slávnosti. Som rada, že som mohla zanechať po sebe strom pre ďalšie generácie.

Veronika Valachovičová: Keď sa sadili lipy, tak si spomínam, že naše dievčatá sa na to tešili, ale obidve

ochoreli, a tak sme to sadili len s Marcelom. Sadili sme vtedy lipu aj švagrinej Lenke, pretože vtedy neboli doma. Meno našej lipky je zvlášte, ale je originálne. Vymyslela ho moja dcéra Klárka. Sú to začiatočné slabiky mien našich dcér " Kláter". Dnes je to pre mňa miesto, ktoré je potešením pre moju dušu, miesto, kde je aj naša lipka. Tento rok sme si prvýkrát obrali kvety a pijeme z nej už čaj. Takto zostane pamiatka pre ďalšie generácie a budú si z kvetov našej lipky tiež robiť čajíky.

Zuzana Jureňová: Pamätám si na ten deň a často na to spomíname. Chodíme lipky často polievať a vymieňame na nich farebné mašličky. Rozprávam deťom, že by bolo krásne, keby aj oni so svojimi deťmi chodili takto k lipkám a spomínali, ako tam chodili s nami. V deň výsadby 1. Apríla 2017 mal vtedy náš Miško 9 mesiacov a bol najmladším účastníkom výsadby.

Anna Kalamenová: Ja som sa výsadby osobne nezúčastnila. Zobrali si to na starosť dcéra a syn, samozrejme za výdatnej asistencie vnukov a vnučky. Prvé roky, keď boli letá suché, sme ju chodili polievať. V studienke u Hurbanka sme nabrali vodu a vyviezli k lipke. Bohužiaľ, stalo sa asi trikrát, že sme ju našli poškodenú, odretú, dokonca nahnutú. Museli sme ju narovnať, ošetriť a dúfali sme, že sa zostaví. Našťastie sa jej to podarilo a prosperuje. Len mi je ľúto, že sa nájdu ľudia, ktorí takým pekným stromčekom dokážu ublížiť a nevážia si úsilie a prácu iných. Dnes, keď k nej zájdem, pochválim ju, aká je pekná, porozprávam, že maminka, po ktorej má meno už odišla. Prejdem po aleji a teší ma, že pokolenia po nás budú mať živú spomienku, čo ľudia dokázali spoločným úsilím a že tu nechali kútik, kde si odpočinie telo aj duša. Verím, že naša alej pretrvá storočia a je spomienkou na tých, čo ju sadili a odkazom pre budúce pokolenia, aby pamätali, kde sú ich korene.

Tatiana Ratuská: Unínská Rodová lipová alej? Vzpomínám si, že jsem se nemohla zůčastnit hromadného sázení stromů v aleji, neboť jsme reprezentovali s mojimi barzoji Slovensko na mezinárodnim závodě - coursingu. My jsme naši rodovou lipu sadili dvakrát. Poprvé před 9 lety, sami, v úzkém rodinném kruhu. Náš strom dostal talisman, dřevěné srdíčko, aby nám dobře rostla. A po druhé? Když jsme ji byli po zimě před 3 lety skontrolovat, někdo nebo něco jí strhlo ochranné pletivo, zmiznulo i ochranné srdíčko a celý kmen stromu byl okousaný vysokou zvěří. Snažili jsme se jí zachránit, ale devastace okousaného kmene byla fatální. Zasadili jsme tedy nový strom opět v úzkém rodinném kruhu. Nová lípa dostala na ochranu dřevěná srdíčka dvě. Ze všech líp v aleji je nejmenší, ale snaží se ostatní stromy dohnat rychlým růstem. V sobotu 11. 7. 2026 s vnučkou Eliškou jsme jí dovezli životudárnou vodu 25 litrů. Je veliké sucho, tak jí praviděně vozíme vodu. Byl to úžasný nápad vysadit rodovou alej a po devíti letech skutečně vyrostla do krásy a oprávněně vyhrála titul „ Najkrajšia alej v roku 2025".

Oslovila som aj Mareka Ochabu, koordinátora ankety Alej roka a zakladateľa iniciatívy za obnovu historickej aleje Vištucké lipky vo Vištuku. Spýtala som sa ho, čo ho viedlo k založeniu ankety Alej roka a aký je jej hlavný cieľ.

Marek Ochaba: Projektom Slovenské aleje a ocenením Alej roka chceme ukázať, že aleje sú viac než len súbor stromov. Majú významnú ekologickú, kultúrnu, krajinotvornú, relaxačnú aj spoločenskú funkciu. S občianskym združením Človek a krajina preto chceme vyzdvihnúť lokality, kde rastú aleje s výnimočnými príbehmi. Tá v Uníne k nim rozhodne patrí! Kým v Čechách prebieha podobná anketa už 15 rokov, Unínska lipová alej je vôbec prvou slovenskou Alejou roka. Prirodzene sme preto mali rešpekt pred organizáciou Alejovej slávnosti a mohli sme len dúfať, že akcia dopadne dobre. Vďaka úzkej súčinnosti s pani Kollárovou, jej partiou a starostom obce pánom Regáskom však stretnutie prekonalo aj naše očakávania. Bolo úžasné priebežne sledovať, koľko ľudí si urobilo prechádzku na Borovištia a prišlo sa spoločne potešiť z historického úspechu Unína. Prišli mladí, rodinky i starší občania o paličkách a my sme spolu s nimi cítili hrdosť na krásnu rodovú alej, ktorú sa vám spoločne podarilo vysadiť. Skutočne výnimočné dielo, ktoré v posledných rokoch svojím príkladom zrejme prispelo k obnove alejí na Slovensku na rodovom a rodinnom základe.
Na alejovú slávnosť sme priniesli každý domáce pohostenie, aby si na ňom mohli pochutnať všetci návštevníci. Marek okrem iného, priniesol aj ich tradičné Vištucké scískanyce, ktoré mne osobne veľmi chutili, a tak som ho poprosila o recept. Verím, že poteší aj čitateľov a bude príjemným doplnením článku o podujatí, na ktorom sa táto regionálna špecialita podávala.

Recept na Vištucké scískanyce

SUROVINY: 500 g zemiakov uvarených v šupke, 500 g hladkej múky, soľ, čierne korenie, olej

POSTUP: Cesto je podobné ako na lokše alebo na zemiakové šúľance. Na doske sa zamiesia postrúhané zemiaky s múkou (múku možno pridať, ak by sa cesto lepilo). Na pomúčenej doske sa cesto vyvaľká asi na 2 mm hrúbku, potrie sa olejom, posype čiernym korením a posolí podľa chuti (soľou netreba šetriť, je tu dôležitou súčasťou typickej chuti). Cesto sa nareže po dĺžke asi na 10 cm pásiky, preloží sa jedna strana pásiku na druhú, potom sa rozreže asi na tri kúsky a zasa sa preložia bočné strany jedna cez druhú. Palcom a ukazovákom oboch rúk sa cesto trochu pritlačí (spravia sa také menšie jamky a scískanyce sa potom smažia na rozpálenom oleji dolu jamkami a potom aj z druhej strany.

TIPY: Veľmi dobre sa hodia k „ľahšej" mliečnej fazuľovej polievke. Ja osobne mám radšej scískanyce robené na panvici, ale v rúre bývajú trochu chrumkavejšie. V tom prípade sa na vymastený plech pokladajú scískanyce každá ešte zvlášť namastená. Dubovania (označujú sami seba za dedinu, kde majú údajne scískanyce pôvod) pridávajú do cesta aj buď oškvarky alebo krupicu alebo kapustu, mak, všeličo. Komu čo chutí. Ja mám najradšej klasické, jednoduché, slané a dobre korenené. Veľa šťastia a dobrú chuť!

Tento môj príspevok o Alejovej slávnosti by som rada ukončila básňou od Jarky Kollárovej
Prvýkrát zaznela pri vysádzaní aleje a opäť aj pri odovzdávaní Pamätnej tabuľky pri príležitosti získania ocenenia **„Víťazná Alej roka 2025"**. Svojimi veršami vystihuje úctu k predkom i odkaz, ktorý alej zanecháva budúcim generáciám. Práve preto by mala byť neoddeliteľnou súčasťou tohto článku: poetické posolstvo, ktoré tá naša Rodová lipová alej v Uníne nesie.
Ďakujem všetkým osloveným za ich komentáre a ja len dodám, že človeka hreje najviac pri srdci to, že všetko to úsilie stálo za to! Dnes žneme to, čo sme pred 9timi rokmi zasadili... Rodová lipová alej sa stala neoddeliteľnou súčasťou našej krásnej dediny

Ľubica Andelová

RODOVÁ LIPOVÁ ALEJA

Nad Unínem v širém poli lipky stojá,
vouajú rodákú zblízka aj zdaleka,
cobys aj v cuzine prožiu život ceuí,
na svoju dzedzinu dycky si spomni.

Idza chodníčkem, hore Broviščama,
starenka, stareček se svýma vnúčencama,
ščebetalky maué veseuo hopkajú,
starenku, starečka oni rádzi majú.

Starečkom čážne krok, dech sa krácí,
muadosci pjekný čas už sa nenavrácí,
ked císar pan na koni u Lipek stau
a v ten náš pjekný kraj kouem sa rozhlédau.

Dnes vnúček už svojich vnúčkú má,
na svého starečka s láskú spomíná,
spojili sa rodziny, lipky zasadzili,
aby vnúčké na svych rodnych dycky si spomjeli.

Uníne, dzedzinko ležící v doline,
nech ludom láska v ich srdéčkách rozkvitne, požehnaj,
Bože muj, každučkú rodzinu,
co v lásce si uchová tú našu dzedzinu.

autor Jarmila Kollárová

Unín v kroji

V sobotné horúce poobedie dňa 27. júna 2026 Základná organizácia Unie žien v spolupráci s Obcou Unín zorganizovala miestnu krojovanú zábavu, ktorá bola určená pre všetkých, od malých detí až po seniorov. V úvode sa predstavil so svojimi piesňami mužský spevácky zbor a po krátkom príhovore starostu obce Petra Regáska sa rozprúdila zábava počnúc sprievodom krojovaných v sále kultúrneho domu. Tancom nás sprevádzala hudobná skupina „Skoro muzikanti".

Foto: Ľ. Tokošová

Na prítomných krojovaných čakalo zdarma malé občerstvenie a o bohatú tombolu s priamymi hlavnými cenami sa postarali členky výboru, ktoré oslovili organizácie i verejnosť o podporu. Ďakujeme všetkým za podporu a pomoc, ozvlášť sponzorom, návštevníkom, ktorí nás podporili svojou účasťou a tak ocenili našu snahu o pretrvanie naších zvykov. A samozrejme všetkým prítomným, ktorí sa i napriek horúcemu dňu neváhali obliecť do krojov, či už pracovných alebo sviatočných a prispieť k zachovaniu tohto nášho dedičstva. V zasadačke si návštevníci mohli pozrieť aj výstavu dečiek a šatiek našich mám a starých mám.

Ešte sa chcem zmieniť, že počas letného obdobia sa naša organizácia venuje zberu liečivých rastlín. Sušené bylinky, nechtík, slez, kvet lipy, fazuľové struky a sušenú pomarančovú kôru môžete odovzdať p. Jarmile Krempovej do 30. septembra 2026. Ďakujeme všetkým, ktorí touto aktívnou činnosťou podporujú našu organizáciu.

Danka Vaculková
predsedníčka ZO ÚŽ Unín

Ocenená úspešná maturantka

Bratislavský samosprávny kraj každoročne oceňuje talentovaných žiakov stredných škôl Bratislavského kraja. Dňa 17. júna 2026 získalo od župana Juraja Drobu toto ocenenie 50 žiakov, medzi ktorými bola aj úspešná maturantka Strednej odbornej školy pedagogickej v Bratislave, Sabina Masaryková. Potešiť sa dcériným úspechom prisli aj jej rodičia.

Sabina bola nielen vynikajúca študentka, ale aj odvážna bádateľka. Jej otázky a postrehy často nútili nás, jej učiteľov, ale aj spolužiakov ísť do hĺbky a pozrieť sa na problém z iného uhla. Ako úspešná absolventka Akadémie veľkých diel výborne zúročila benefity tohto charakterového vzdelávania v rámci našich spoločných hodín, ale napríklad aj na medzinárodnom stretnutí Globálneho fóra OECD, ktoré sa v tomto roku konalo na našej škole. Sabina chce v budúcnosti pracovať s deťmi a už počas praxe v materskej i základnej škole sa prejavila ako tvorivá, dôsledná a láskavá učiteľka, ktorá dokáže v triede vytvoriť svet, kde nechýba empatia a rešpekt a darí sa kritickému mysleniu.

K. Lukáčová
Stredná odborná škola pedagogická Bratislava
zdroj: SOŠPg/Oceňovanie žiakov stredných škôl Bratislavského samosprávneho kraja

Výmena duchovného správcu farnosti

Začiatkom prázdnin sme sa po roku rozlúčili s naším p. farárom Mgr. Ing. Eduardom Pechom. Hoci bol správcom susednej farnosti Štefanov a v našej farnosti len zastupoval, všetkým nám prirástol k srdcu. Stal sa našim kňazom. Ani on, ani my, sme nepredpokaldali, že z pár mesiacov bude napokon rok. No ten rok nebol len akoby „preklonovacím“ obdobím, ale bol to plnohodnotný čas, počas ktorého popri vysluhovaní sviatostí inicioval rôzne stretnutia, akcie, výlety... Počas prázdnim zorganizoval na fare grilovačku spojenú s prespávačkou, v Advente zaviedol rorátne sv. omše, zorganizoval v telocvični futbalový turnaj, výlety do prírody, sánkovačku, po rokoch obnovil bohoslužby „u Hurbánka“, v kaplnke vymaľoval sakristiu a kúpil do nej nové koberce. A podopril myšlienku spoločného malého občerstvenia po bohoslužbách. Takéto agapé bolo po prvý raz na hodovej slávnosti v auguste minulého roku, u Hurbánka či pri jeho

lúčení v júli 2026. Okrem toho pokračoval v renovácii farského kostola, omietnutia vonkajších stien, ktoré s podporou aktívnych farníkov zavŕšil iba pár týždňov pred svojim odchodom. Za všetku jeho starostlivosť, či už duchovnú ako hmotnú, sa chceme poďakovať a popriať i naďalej hojnosť Božích milostí. Ďakujeme!!!

Spoločná fotografia krojovaných s lúčiacim sa kňazom E. Pechom a novým P. I. Božikom.

Novým duchovným farnosti Unín sa od 1. júla 2026 stal premonštrát P. Peter Ivan Božik. Pre čitateľov Unínskych novín o sebe napísal toto:

Niečo o mne...
Pochádzam zo stredného Považia, z krásneho kraja západnej strany pohoria Považský Inovec, kde sú dedinky s dlhými tiahlymi dolinami, zakrajujúcimi sa hlboko do pohoria a nádherné lesy. Začiatok života som prežil v obci Hôrka nad Váhom, potom sme sa presťahovali do Nového Mesta nad Váhom, kde som už prežil škôlku i školské roky a dospievanie. Maturoval som na Strednej priemyselnej škole v odbore Strojárska technológia. Rád som už vtedy, vďaka rodičom, čítal knihy, beletriu, zaujímali ma historické cestopisy dávnych objavných plavieb moreplavcov a životy ďalekých národov a krajín, tiež astronómia i jazyky.
V našej farnosti vtedy boli pátri premonštráti z opátstva na pražskom Strahove. Niekedy v priebehu strednej školy som vnímal túžbu po diaľkach, ktorá neskôr asi prerástla do kňazského povolania a boli mi veľmi sympatickí misionári z rehole verbistov (SVD). Keďže ale pátri z rehole premonštrátov rozpoznali túto moju túžbu, nakoniec sa cesty života uberali tak, že som nastúpil do noviciátu Strahovského opátstva v Prahe, kde som dostal rehoľné meno Peter. Potom štúdia na Katolickej teologickej fakulte Univerzity Karlovej, kde som bol promovaný za magistra v roku 1999. Na kňaza som bol vysvätený v roku 1999 v bazilike Nanebovzatia Panny Marie na Strahove biskupom Františkom Václavom Lobkowiczom, OPraem.
Prvé kaplánske miesto bolo na Slovensku, vo Vrábľoch a okolitých obciach, v zmiešanej slovensko-maďarskej oblasti. V tej dobe som zároveň študoval na Pápežskej univerzite Jána Pavla II. v poľskom Krakove, kde som obhájil licenciát z Pastorálnej teológie v roku 2002. Civilnú vojenskú službu v dĺžke jeden rok, mesiac a pätnásť dní som absolvoval v Kláštore pod Znievom v pohorí Malej Fatry. Potom som bol vtedajším strahovským opátom povolaný pôsobiť v najstaršom kláštore južných Čiech v Milevsku, kde sme v komunite ôsmich kňazov mali na starosti pomerne veľké územie v troch dekanátoch, ja tri farnosti Opařany, Stádlec a Rataje a neskôr i v komunite v Bechyni. Ďalším miestom bol kraj Vysočina a asi päťdesiattisícové mesto Jihlava, kde som v jednej z tamojších farností bol farárom. Ďalším miestom bola farnosť Praha 6 - Střešovice a zároveň činnosti pre stavebné oddelenie a neskôr pre novovzniknuté oddelenie správy majetku Strahovského opátstva. Mám rád angličtinu, ruštinu, francúzštinu a taliančinu, zároveň predovšetkým do Talianska rád cestujem za priateľmi, známymi, kuchyňou i kultúrou. U nás rád chodím na hríby. V Čechách som i poľovníkom v našich kláštorných lesoch. Koníčkom je horská turistika v Alpách, vrcholové výstupy, hrebeňovky a feraty. Tam si človek vždy nesmierne odpočinie a zistí, že z výšok a odstupu je na veľa vecí iný pohľad...
Mám 51 rokov a od 1. júla 2026 sme i vďaka velkodušnosti bratislavského arcibiskupa a strahovského opáta, prišli dvaja pátri premonštráti rozšíriť našu komunitu v Holíči. Po 23 rokoch vo farnostiach v Českej republike opäť na Slovensko, do krásnej Unínskej farnosti s milými obcami Unín a Radimov. A tak som rád medzi Vami a teším sa na cestu, po ktorej môžeme kráčať z Božej vôle spoločne...

P. Peter Ivan Božik
správca farnosti

Krása obyčajných dní

„Nie sú to veľké udalosti,
ale každodenné maličkosti,
ktoré robia život krásnym.“

Jar patrí medzi najkrajšie obdobia roka a ani v Domove Barborka nebola núdza o množstvo pekných udalostí, spoločných stretnutí a radostných chvíľ. Rovnako si však vážime aj obyčajné každodenné dni, ktoré nám pripomínajú, že každý nový deň, do ktorého sa ráno zobudíme, je darom a príležitosťou prežiť ďalšie nové okamihy. Mesiac marec sme začali oslavou Medzinárodného dňa žien. Všetky naše klientky sme symbolicky obdarovali kvietkom ako prejav úcty, vďaky a pozornosti za ich životnú múdrosť, láskavosť a všetko, čo počas svojho života vytvorili.

Zrekonštruovaná jedáleň dostala začiatkom tohto roka nový, moderný vzhľad a stala sa ešte príjemnejším miestom na spoločné stretávanie. Jej súčasťou sa stal aj nádherný ručne vyrobený drevený kríž, ktorý nám vyrobil a venoval pán Ján Flajžík. Kríž je od nepamäti symbolom viery, nádeje, pokoja a ochrany. V našej jedálni nebude iba krásnou dekoráciou, ale aj tichou pripomienkou hodnôt, na ktorých stojí naša každodenná práca – úcta,

pomoc blížnemu a ľudskosť. Zo srdca ďakujeme pánovi Flajžíkovi za jeho čas, ochotu, remeselnú zručnosť a krásny dar, ktorý bude ešte dlhé roky sprevádzať život v našom domove. Dňa 29. apríla sa v zariadení uskutočnila svätá omša odslúžená Mgr. Ing. Eduardom Pechom, spojená so sviatosťou zmierenia a slávnostným požehnaním nového kríža. Jar je v Barborke vždy výnimočná. Sme hrdí na náš rozsiahly areál plný zelene, ktorý je pre klientov miestom oddychu a relaxu. Rozkvitnuté stromy, kvety, farebné záhony a najmä náš majestátny, mnohoročný gaštan vytvárajú nádhernú atmosféru, ktorú obdivujú nielen naši klienti, ale aj návštevníci.

V tomto jarnom období sme si spoločne užívali prechádzky obcou, počas ktorých sme pozorovali, ako sa príroda prebúdza do „ nového života. K našej zeleni pribudol aj nový strom – oskoruša, ktorú nášmu zariadeniu darovala Obec Unín. Strom spoločne zasadili zamestnanci obecného úradu, za čo im patrí poďakovanie. Veríme, že bude ešte dlhé desaťročia symbolizovať pevné spojenie medzi naším zariadením a obcou. Na Zelený štvrtok sme si vytvorili milú tradíciu – zamestnanci aj klienti prišli oblečení aspoň v jednom zelenom kúsku oblečenia.

Celý domov tak symbolicky privítal prichádzajúcu jar a veľkonočné sviatky. K jarným tradíciám patrí aj stavanie mája, ktoré opäť spojilo klientov, zamestnancov a všetkých priaznivcov ľudových zvykov.

V máji sme oslávili dve krásne životné jubileá. Pán Štefan oslávil svoje 60. narodeniny a pani Terezka úctyhodných 90 rokov. Hoci ich delí tridsať rokov života, spoločná oslava ukázala, že radosť zo života nepozná vek. Emotívnym podujatím bol aj Deň matiek. Našim klientkam prišli zablahoželať deti z Materskej školy v Uníne, ktoré si pripravili krásny kultúrny program. Ich bezprostrednosť, úsmevy a detská úprimnosť opäť potvrdili, že stretnutia generácií majú svoje neopakovateľné čaro. V júni sme sa už tradične zúčastnili Kvetinového dňa v DD a DSS Holíč. Okrem krásneho aranžmánu, ktorý klienti vytvorili, sme predstavili aj naše nové reprezentačné tričká s logom Domova Barborka. Tie sa nám podarilo zabezpečiť vďaka úspešnému projektu Nadácie Tesco, z ktorého boli financované tričká pre všetkých našich klientov. Veľmi nás teší, že môžeme naše zariadenie reprezentovať jednotne na rôznych spoločenských podujatiach i mimo nášho zariadenia, či obce. Veľkú radosť nám priniesol aj ďalší úspešný projekt. V grantovej výzve Nadácie SPP sme opäť uspeli a vďaka získanej podpore pripravujeme kultúrne popoludnie pre širokú verejnosť. Už dnes srdečne pozývame všetkých na koncert dychovej hudby **GLORIA**, ktorý sa uskutoční **20. septembra 2026**. Úspešní sme boli aj vo výzve Trnavského samosprávneho kraja, vďaka ktorej sme mohli zakúpiť 3 nové chladničky. Aj takéto zdanlivo bežné vybavenie významne prispieva ku kvalite a bezpečnosti poskytovaných služieb. Nasledujúce mesiace budú pre naše zariadenie obdobím ďalších zmien, tých menej príjemných. Na základe rozhodnutia Regionálneho úradu verejného zdravotníctva v Senici, ktoré nadväzuje na kontrolu Inšpekcie sociálnych služieb, nás čaká úprava priestorov. Súčasťou pripravovaných prác bude rekonštrukcia troch izieb, zníženie kapacity zariadenia o dve miesta, výmena podláh, doplnenie

nových šatníkových skríň a kompletná prestavba dvoch kúpeľní na plne bezbariérové. Veľmi si vážime, že pri realizácii týchto úprav nám podáva pomocnú ruku Obec Unín. Na základe našej žiadosti obecné zastupiteľstvo schválilo finančnú podporu na spolufinancovanie rekonštrukcie. Úprimne ďakujeme vedeniu obce aj poslancom obecného zastupiteľstva za prejavenú dôveru a podporu. Keďže budova je majetkom obce, veľmi nás teší, že nám záleží na spoločnom cieli – vytvárať dôstojné, bezpečné a moderné prostredie pre našich seniorov. Zároveň sme pripravili a podali aj projekt do grantového programu Nadácie EPH, prostredníctvom ktorého sa uchádzame o ďalšie finančné prostriedky na rekonštrukciu. Veríme, že aj tentokrát budeme úspešní a spoločne sa nám podarí pokračovať v zveľaďovaní Domova Barborka. Ďakujeme všetkým, ktorí stoja pri nás – zamestnancom, dobrovoľníkom, partnerom, darcom, Obci Unín, rodinným príslušníkom aj všetkým priateľom nášho zariadenia. Vďaka spoločnej podpore môžeme našim klientom vytvárať prostredie, v ktorom sa cítia bezpečne, spokojne a rodinne.

„Nech je každý nový deň dôvodom na úsmev,
každé stretnutie zdrojom radosti a každý okamih
pripomienkou, že život je krásny vtedy,
keď ho zdieľame s druhými.“

Bibiana Dodok Fojtlínová
Riaditeľka DSS Barborka
Foto: Archív DSS Barborka

Správičky z našej školičky.....

Brány našej základnej školy sú po celý rok otvorené nielen vedomostiam, ale najmä detskej radosti, priateľstvu a novým zážitkom. Školská webová stránka je plná krásnych momentov, ktoré naše deti zažili od uplynulých Vianoc. V čarovnom adventnom období plnom kolied a darčekov pre starších spoluobčanov sa školáci pustili do prípravy vianočnej besiedky aj v škole. Žiaci sa predviedli spevom, tančekmi, básničkami a hrou na hudobné nástroje. Besiedku zavŕšilo občerstvenie a dobrá nálada. Po novom roku sa školáci s úsmevom pustili do nového objavovania. Nový rok priniesol veľa príležitostí, ako ukázať, čo všetko sa v našich šikovných deťoch skrýva.
Slovíčka a vedomosti: Naši žiaci sa opäť s nadšením pustili do učenia cudzích jazykov a príprav na vedomostné súťaže, kde si s chuťou zmerali sily so spolužiakmi z iných škôl. Zúčastnili sa Olympiády v anglickom jazyku, kde víťazky školského kola Zuzana Flajžíková a Viktória Hladká reprezentovali našu školu. V recitačnej súťaži Šaliansky Maťko nás v okresnom kole reprezentovali Peter Dvorský (3.A), Tristan Alex Bublinec (5.A) a Laura Jančíková (7.A).

Peťko očaril porotu natoľko, že získal prvé miesto a reprezentoval našu školu v krajskom kole v Trnave, kde získal krásne 3. miesto. Je to veľký úspech mladého recitátora. Ďalšou recitačnou súťažou je Hurbanov pamätník.

V obvodnom kole recitovali Nela Horinková (4.A), Alex Němec (7.A) a Ester Hoferková (8.A) Vo veľkej konkurencii získala Nelka 2. miesto v I. kategógii v prednese poézie, Ester obsadila 2. miesto v III. kategórii v prednese prózy a Alex získal čestné uznanie za recitáciu poézie v III. kategórii. Žiaci sa zúčastnili aj matematických súťaží, kde najlepšie obstáli v Pytagoriáde Šimon Kubík (4.A), David Rajčák (4.A), Samuel Čulen (6.A), ktorí sa stali úspešnými riešiteľmi. Športové súťaže tiež nemohli chýbať. Po získaní prvého miesta v okresnom kole v prehadzovanej trojíc (MIX chlapci a dievčatá) postúpili naši štvrtáci do oblastného finále v prehadzovanej 1. stupňa v Studienke. Vo veľkej konkurencii získali vynikajúce 5. miesto.

Reprezentovali nás Michal Jureňa, Šimon Kubík, Natália Pikulíková, Matúš Saják, Natália Sajáková a Emília Švecová. Ukázali tak nie len veľký talent, ale aj zmysel pre disciplínu a tímovú spoluprácu. Naši starší chlapci (Adrián Bombola, Nikolas Masaryk, Oliver Matuský, Sebastian Drúžek, Niko Komínek, Timotej Čulen, Sebastián Svinkásek, Samuel Svinkásek, Samuel Čulen a Matias Daniel)

sa zúčastnili okresného kola florbalového turnaja v Gbeloch, kde obsadili 3.miesto a získali pohár riaditeľa školy.

S láskou k prírode: Počas jarných ekologických dní, ako je Svetový deň vody alebo Deň Zeme, sa celá škola zahalila do tém ochrany našej planéty. Opäť žiaci zbierali starý papier, pripomenuli si triedenie odpadu a dôležitosť zberu vrchnákov z fliaš pre dobrú vec, vyčistili areál školy a parky v Uníne. Siedmaci zasadili stromčeky jarabiny oskorušovej, o ktoré sa každý deň starali a polievali ich.

Športové aktivity: Hurá na ľad! V marci 16. marca až 20. marca 2026 naši školáci vymenili triedy za zimný štadión v Skalici.

Počas obľúbeného korčuliarskeho kurzu urobili mnohí svoje prvé krôčiky na ľade a tí skúsenejší sa poriadne vybláznili.

Tradične sa uskutočnil aj plavecký výcvik pre žiakov prvého stupňa.

Žiaci si tak mohli osvojiť základy pohybu vo vode, prekonať strach z vody a zabaviť sa spoločnými aktivitami. Domov si odniesli nielen kopu spoločných zážitkov, ale aj diplom za zvládnutie celého výcviku.

Zaslúžené koncoročné výlety: Koniec školského roka patril cestovaniu. Piataci, šiestaci, siedmaci a ôsmaci sa vybrali za kultúrou a spoločne navštívili nielen krásne divadelné predstavenie, pozreli si aj okolie Bratislavského hradu.

Naši deviataci oslávili rozlúčku so školou výletom do Bratislavy, kde v JumpFun na Nivách vyskákali všetku energiu. Najmladší žiaci zasa zažili veľké dobrodružstvo pri cestovaní autobusom počas školského výletu do EkoParku Piešťany. Deti mali možnosť spoznať veľké množstvo domácich aj exotických zvierat a dozvedieť sa aj zaujímavosti z ich života.

Zvieratká mohli aj nakŕmiť a viac sa s nimi zblížiť. Veríme, že najlepšie sa učí vlastnými zmyslami.

Keď zvoní zvonec: Posledné školské dni boli veľmi horúce. Aktivity ku Dňu detí si pre prvý stupeň pripravili štvrtáci a pre druhý stupeň deviataci. Disciplíny boli zaujímavé a žiaci sa zabavili na miestnom ihrisku.

Prežili tak deň plný aktivít a pohybu, zavŕšením bola odmena v podobe sladkého nanuku.
A napokon už prišiel vytúžený posledný deň. Prváčikom sa skončil ich prvý školský rok a pre deviatakov nastala rozlúčka so základnou školou. Okrem pani riaditeľky sa všetkým prihovorili aj deviataci a zaspievali rozlúčkovú pesničku.

Symbolickou ružičkou sa rozlúčili so základnou školou. Po lete už ich všetkých čaká nová stredná škola a našu školu začnú navštevovať noví prváčikovia, ktorým deviataci odovzdali pomyselné žezlo.

-DH-
Foto: Archív ZŠsMŠ Unín

Demilovaná - umelecký debut našej rodáčky

Pred pár týždňami v médiách sa objavila správa, že naša rodáčka Veronika Stieranková vydala svoj debutový album. Pri tejto príležitosti sme ju poprosili o krátky rozhovor.

Už na ZDŠ, keď si navštevovala ZUŠ, si získala viacero ocenení za spev. Spevák a zároveň i skladateľ je i Tvoj otec. Predpokladám, že si talent zdedila plus veľa práce na sebe. Je či bol ešte niekto v rodine, ktorý sa venoval umeniu alebo ste ty a otec skôr výnimky.

Myslím si, že talent je len jedna časť a oveľa dôležitejšia je práca na sebe. Od detstva som veľa času trávila na ZUŠ, neskôr na konzervatóriu a rôznych kurzoch. Práve tam som sa naučila disciplíne a vytrvalosti, z ktorých čerpám dodnes. Čo sa týka rodiny, určite som zdedila aj kúsok kreativity. Otec sa venuje hudbe a písaniu textov, čo ma veľmi teší. Babka mi zase rozprávala, že moja prababka krásne spievala a hrávala divadlo. Dokonca vraj dostala ponuku ísť do Bratislavy, ale vtedy jej to rodičia nedovolili. Takže si myslím, že vzťah k umeniu sa u nás v rodine objavoval už dávnejšie a ja som si z každého odniesla niečo.

Ešte ako konzervatoristka si režírovala miestnych divadelných ochotníkov a bol to úspech, vystupovala si so spevačkami v obci. Môžeme sa tešiť na niečo podobné.

Na toto obdobie veľmi rada spomínam. Či už na ochotnícke divadlo, alebo na spevácke vystúpenia. Bola to pre mňa krásna skúsenosť a dodnes ma teší, aký pozitívny ohlas to malo. Najkrajšie na tom bolo sledovať, ako takéto spoločné projekty dokážu spojiť ľudí a vytvoriť peknú atmosféru. Mala som radosť z toho, že ľudia prišli, bavili sa a chceli prísť znova. Momentálne sa naplno venujem svojej práci v divadle a popri tom pripravujem koncerty s kapelou. Napriek tomu sa tejto myšlienke do budúcna vôbec nebránim. Ak sa raz naskytne správna príležitosť a bude na to priestor, veľmi rada sa k podobným projektom vrátim.

Študovala si konzervatórium v Bratislave a teraz JAMU. Môžeš v krátkosti priblížiť Tvoje školské projekty, úspechy, angažmán.

Vyštudovala som šesťročné Konzervatórium v Bratislave. Už počas štúdia som dostala svoju prvú veľkú muzikálovú príležitosť na Novej scéne, kde som pracovala pod vedením Jána Ďurovčíka. Bola to pre mňa obrovská skúsenosť a zároveň potvrdenie, že práve prepájanie herectva, spevu a pohybu je smer, ktorému sa chcem venovať. Okrem toho som účinkovala aj v Divadle Jan Art. Po konzervatóriu som pokračovala v štúdiu herectva na Janáčkovej akadémii múzických umení v Brne. Počas štúdia som mala možnosť hosťovať aj v Slovenskom národnom divadle. Najväčšou hereckou výzvou pre mňa bola hlavná ženská postava v psychologickej dráme Sestup Orfeův v Štúdiu Marta. Zároveň sme počas štúdia dostali príležitosť účinkovať v Divadle Bolka Polívky v komédii Deskový statek pod vedením režiséra Iva Krobota. Toto predstavenie hráme dodnes, takže ak sa niekto ocitne v Brne, srdečne ho pozývam do divadla.

Za posledné roky si vydala niekoľko autorských singlov, napríklad Pre lásku z lásky, Zmysly či Namaľuj si ma očami. Tento rok si predstavila svoj debutový album Demilovaní. Ako vznikal a čo pre teba znamená?

Pieseň Pre lásku z lásky bola pre mňa zlomová. Hoci som sa písaniu textov a hudbe venovala už dlhšie, dovtedy som svoju tvorbu veľmi nezverejňovala. Práve po vydaní tejto piesne ma oslovil kamarát, hudobník a producent Adam Šamaj s nápadom, či by som nechcela napísať text na jeho hudbu. Tak vznikla skladba Zmysly. Vďaka nej nás oslovil producent Matej Piliar, ktorý ma veľmi podporil a povzbudil, aby som vo vlastnej tvorbe pokračovala. Pôvodne sme plánovali vydať len EP. Keď sme sa však pozreli na piesne, ktoré už boli napísané – ako Demilovaní, Namaľuj si ma očami či Ľahkým perom – uvedomili sme si, že by bola škoda pri nich skončiť. Dali sme si preto ročnú výzvu – dopísať ďalšie skladby a vytvoriť môj debutový album. Album Demilovaní obsahuje deväť autorských skladieb a je mojou najosobnejšou hudobnou výpoveďou. Nájdete v ňom témy medziľudských vzťahov, lásky, hľadania seba samého, ale aj vzťahu k prírode. Jednou z najosobnejších skladieb je pre mňa Dážď. Na albume sme intenzívne pracovali viac ako rok a strávili sme množstvo hodín v štúdiu. Dnes ho vnímam ako svoje prvé hudobné dieťa a veľmi sa teším, že ho budem môcť naživo predstaviť na krste albumu 26. septembra o 20.00 v bratislavskom Štúdiu 12. Všetkých srdečne pozývam.

Si nielen speváčka, ale i herečka, autorka textov, režisérka, hudobníčka, ako by si sa Ty charakterizovala, čo je tvojmu srdcu najbližšie, prípadne čomu by si sa chcela v budúcnosti najviac venovať.

Nikdy som to nevnímala tak, že by som si musela vybrať len jednu cestu. Herectvo a hudba k sebe u mňa prirodzene patria a navzájom sa dopĺňajú. V divadle rozprávam príbehy prostredníctvom postáv a v autorskej tvorbe zasa rozprávam tie svoje. Momentálne som rada, že sa môžem naplno venovať obom oblastiam. Hrám v divadle, tvorím vlastnú hudbu, píšem texty a koncertujem s kapelou. Verím, že aj v budúcnosti budem môcť pokračovať práve touto cestou, pretože by som sa nechcela vzdať ani jednej z nich.

V septembri máš koncert v Bratislave, plánuješ niečo podobné i doma, v Uníne.

Momentálne sa naplno venujem koncertom s kapelou, ktoré plánujeme najmä v Bratislave a okolí. Koncert doma zatiaľ nemáme v pláne, ale túto možnosť určite nevylučujem. Ak sa naskytne vhodná príležitosť, veľmi rada si raz zahrám aj pred domácim publikom.

Ďakujem za rozhovor.

-mh-

Úspechy chovateľov poštových holubov

Poštový holub. Kto by ho nepoznal. V minulosti neraz využívaný ako najrýchlejši posol správ. Dnes, v dobe internetu už nedoručuje životne dôležité informácie, ale jeho rýchlosť a spoľahlivosť sú podstatou závodov chovateľov poštových holubov. V Uníne základná organizácia chovateľov poštových holubov vznikla asi pred štvrťstoročím a patrí pod oblastné združenie Senica. Nie je to masová organizácia, no o to viac jej členovia sú zanietení chovatelia. Na Slovensku je registrovaných 34 oblastných združení s 2 197 aktívnymi členmi. V Senickej oblasti, ktorá združuje okresy Senica, Skalica a Myjava, pôsobia popri základnej organizácii v Uníne ešte v Gbeloch, Kopčanoch, Senici a Myjave, solu asi 40 členov.

Nestorom a priekopníkom v obci bol ešte donedávna aktívny člen Anton Stróž. Začínal súťažiť ešte v 70. rokoch minulého storočia ako člen základnej organizácie Čáčov, potom Dojč, neskôr Štefanov a napokon patril k spoluzakladateľom unínskej organizácie. Zhruba o desaťročie neskôr začal sa chovu poštových holubov venovať aj Pavol Vach, ktorý s nimi závodí doposiaľ. Od založenia unínskej základnej organizácie boli jej členmi Milan Horinka, Milan Hrebačka, Jan Žilínek, Jozef Bartal, Stanislav Surový, Juraj Bartal a Dominik Bartal. Doposiaľ sú aktívnymi členmi Peter Tokoš st. a Peter Tokoš ml., Jozef Míšaný, Pavol Pecha a traja členovia zo Štefanova - Ján Čech a Roman Cintula st. a Roman Cintula ml. V začiatkoch miestnej organizácie dostali od Arnošta Pechu maringotku, kde býval včelín a tú využívajú doteraz. Hasiči im zasa dovolili pripojiť sa na ich elektrinu.

Členovia miestnej organizácie chovateľov poštových holubov (zľava) Jozef Míšaný, Pavol Vach, Peter Tokoš st., Ján Čech a Peter Tokoš ml.

Sezóna závodov starých holubov - holubov narodených najneskôr v predchádzajúcom roku - začína na prelome apríla a mája a končí koncom júla. Spolu je to 16 závodov a lieta sa od Jihlavy až po Brusel. Od polovice augusta býva 5 závodov mladých holubov (holuby vyliahnuté v tomto roku) na tratiach od 100 do 400 km. Súťaží sa cez víkendy, v prípade špatné počasie sa závod presúva na pondelok. Každý pretekár môže nasadiť na závod ľubovolný počet holubov, ale body sa

pripisujú v prípade umiestnenia len prvým siedmym doleteným holubom z prvých 30-tich uvedeným v súpise. Každý holub má krúžok s jedinenčným idetifikátorom, ktorý obsahuje údaj o štáte chovateľa, rok vyliahnutia holuba, oblastnú skupinu chovateľa a samotné číslo holuba. Tak napr. holub číslo SK-2023-0201-3953 chovateľa Pavla Vacha zvíťazil v konkurencii 165 chovateľov a 5 133 nasadených holubov v rámci regionu Považská Bystrica, Pezinok a Senica závody z Chomutova a Tachova. V minulosti sa závodilo tzv. prirodzenou metódou, keď závodili holuby aj holubice. Teraz sa súťaží tzv. vdovským systémom. Jeden z partnerov, ktorý bude súťažiť - je to jedno či už holub alebo holubica - sa týždeň pred pretekom oddelí a tak je silným pudom priťahovaný čo najskôr sa opäť stretnúť so svojim milým či milou. Zmenil sa aj spôsob starostlivosti. Holuby sú celoročne zatvorené, vypúšťajú sa z holubníkov, len ráno a večer na približne hodinové lety, chovy sú pod kontrolou veterinára. Už dávno nefunguje systém, že sa holuby nakŕmili sami v poli. Tým, že sú viac šľachtené dosahujú i lepšie výsledky, lietajú rýchlejšie. Pri závode z Weimaru, čo je 500 km, mala víťazka Petra Tokoša ml. priemernú rýchlosť 105 km/h a na kratšej trati 336 km holub Pavla Vacha až 110 km/h. Pritom sa pri lete vyhýba prekážkam a horám a vietok môže byť ako jeho spojenec tak i nepriateľ, v zavislosti od smeru. Zmenou, ktorá výrazne prispela k spresneniu celej súťaže bolo zavedenie elektronického konštatovacieho systému. Každý holub má čip a pri prílete do holubníka je automaticky zaznamenaný. Niektorí už používajú i gps krúžky, pomocou ktorých možno sledovať ich let s presnosťou na metre a rýchlosť počítať na tri desatinné miesta. Pred zavedením elektronického systému sa používali konštatovacie hodiny. Holub po prílete zo závodu sa musel fyzicky odhytiť, a závodné značenie (gumička či pliešok) sa museli vložiť do hodín. Až potom sa čas zastavil.

Búdniky holubov

Potešením je, ak sa podarí dobre umiestniť v závode alebo bodovať. Ešte v roku 1992, keď závodilo okolo 120 chovateľov, sa stal Pavol Vach majtrom oblastného združenia, ktorý i tento rok patrí k najúspešnejším členom oblasti. Jozef Míšaný v roku 2023 obsadil s holubicou SK-2019-0201-5513 v kategórii E (nad 700 km) 3. miesto v Senickej oblasti. Aj holub SK-2021-0201-2021 Petra Tokoša ml. sa prezentoval na celoštátnej výstave poštových holubov v Trenčíne v kategórii štandard, kde skončil na 24. mieste. V závodoch mláďat v oblastnom združení skončil minulý rok na 6. mieste Jozef Míšaný. Ešte v polovici 90. rokov 20. storočia Peter Tokoš st. sa umiestnil v rámci oblasti na 2. mieste v dlhých tratiach a na 12. priečke v rámci Slovenska. Ako svorne hovoria nadšení miestni chovatelia je to náročný koníček, ale krásny.

-mh-

Foto: P. Tokoš ml.

Viac než len hasenie požiarov

Nový rok ledva stihol vymeniť ten starý a my sme už znova sedeli v kabínach našich áut. Rovnako ako sa minulý rok hekticky končil, tento rok sa hekticky začínal. Nakoľko nám január okrem novoročného výjazdu priniesol aj tuhú zimu a teploty pod -10 stupňov, tak sme na asfalte nášho areálu vytvorili verejné klzisko, ktoré ponúklo občanom našej obce príležitosť si spestriť toto chladné obdobie. Na konci januára sa celý náš zbor zišiel pri príležitosti každoročnej výročnej členskej schôdze, na ktorú k nám zavítali aj hasiči a hasičky z družobných obcí. Do jednej z družobných obcí sme zavítali aj my. A to konkrétne do moravského Lipova, kde si 6. júna 2026 tamojší hasiči preberali svoje nové výjazdové vozidlo – 3. generáciu Tatry Force 4x4. Keď horí oheň v ohnisku, tak horí väčšinou iba chvíľku, ak ale horí senník, tak horí naozaj dlho.

Preto sme u Smolinského senníka strávili dve noci, počas ktorých sme kontrolovali oheň aby sa nerozšíril mimo hraníc tohto senníka a vystriedali sme týmto štýlom ostatné hasičské jednotky, ktoré taktiež zasahovali pri tomto požiari. Pri výjazdoch, pri ktorých nejde o život, nejde v úvodzovkách o nič, ale kde ide o všetko sú výjazdy ku život ohrozujúcim udalostiam. Preto sme absolvovali trojdenný kurz prvej pomoci, kde sme si prešli rôzne kritické scenáre a týmto štýlom sme sa pripravovali na to, aby sme v momentoch, kde záleží na sekundách, vedeli pomôcť čo najlepšie a

najkvalitnejšie. Mimo tohto kurzu naši členovia taktiež absolvovali cvičebnú evakuáciu školy, kde si vyskúšali pohyb v zadýmených miestnostiach a evakuáciu ľudí.

Pohyb v miestnosti, ktorá je plná dymu, je náročný a je dôležité správne postupovať v skupine aspoň dvoch hasičov. Školenie na autonómne dýchacie prístroje sme absolvovali v Lozorne, kde sme si pohyb v skupinkách, v zadymených miestnostiach a v stiesnených priestoroch vyskúšali. Pomimo takýchto školení sme nemálo času strávili aj v našom hasičskom areáli na ihrisku. Tu sme sa okrem prác na našom areáli venovali aj pomoci s postavením mája a vytvorili sme aj jedno zo stanovísk pri príležitosti dňa detí. Síce sa nám podarilo presvedčiť snehulienku, aby na jeden deň vymenila svoj kráľovský palác za náš stan, ale trpaslíci svoju chalúpku opustiť odmietli, a tak sme museli na seba, namiesto hasičského obleku, hodiť trpasličie kostýmy my.

Takto oblečení sme si pre deti pripravili zábavné úlohy. Deťom sme sa ale venovali aj mimo ich dňa. Žofia Karasová spolu so Štefanom Andelom ich pripravovali na okresnú súťaž, kde súťažili v disciplínach štafeta, CTIF a požiarny útok. Do konca si zopár našich najmladších vyskúšalo aj disciplínu TFA, ktorá patrí k fyzicky náročnejším. Zúčastnili sa jej v Moravskom Svätom Jáne a v Borskom Mikuláši. V Borskom Mikuláši okrem detí súťažia aj dospelí. Liana Pechová si tu obhájila minuloročné prvé miesto, Daniel Matuský obsadil miesto tretie a Jakub Tománek miesto druhé. Lukáš Lipovský zasa úspešne zložil skúšky, a tak pre zmenu obsadil miesto preventivára našej obce. Pri príležitosti osláv svätého Floriána, patróna hasičov, boli dňa 14. mája 2026 v Dome požiarnej ochrany v Bratislave udelené vysoké hasičské vyznamenania naším dlhoročným aktívnym členom.

Jozef Ovečka je oprávnený nositeľ čestného titulu Zaslúžilý člen DPO SR a Štefan Andel je oprávneným nositeľom Rádu čestného hasičstva. Vyznamenania im odovzdal prezident DPO SR Bc. Jozef Smolinský. Svätého Floriána sme si taktiež uctili svätou omšou v našom Unínskom kostole. Unín ma krásny kostol a rovnako má okolo seba krásnu prírodu, ale aj pri prechádzke ňou musíme byť opatrný. Svoje by o tom vedel povedať postarší pán, ktorý sa na takýto výlet vydal, no zablúdil a až pod rúškom tmy sa nám ho podarilo nájsť. Na vašu bezpečnosť sme dbali aj na festivale Cibula Fest a zároveň aj na jeho detskej verzii - Cibuláčik. Tu sme na ľudí dávali pozor prostredníctvom asistenčnej protipožiarnej hliadky a taktiež sme dbali na vaše pohodlie dopĺňaním vody do vodných vakov. Dňa 31. 7. 2026 sme zorganizovali prvý ročník nočnej hasičskej súťaže FRIDAY CUP, počas ktorého sa celou dedinou nieslo vrčanie motorov a povzbudzovanie ľudí. Tento rok ešte organizujeme krojovú hodovú zábavu, ktorá sa uskutoční dňa 15. 8. 2026 a súťaž Železný Hasič Záhoria, ktorý sa uskutoční 10. 10. 2026, na obidve akcie Vás srdečne pozývame.

D. Matuský
Foto: Archív DHZ Unín

Zo života našej materskej školy

Uplynulý školský rok bol v našej materskej škole plný radosti, nových zážitkov a spoločných stretnutí. Medzi nové podujatie patrilo stretnutie so starými rodičmi pri príležitosti Mesiaca úcty k starším. Starí rodičia prijali naše pozvanie a spolu s deťmi si užili príjemné dopoludnie s tancom, tvorením a spoločne strávených chvíľ.

Počas celého školského roka sme sa venovali rozvíjaniu schopností a zručností detí vo všetkých oblastiach. Deti zo staršej vekovej skupiny sa zúčastnili plaveckého výcviku, kde s odvahou prekonávali počiatočný strach z vody a každým dňom získavali nové skúsenosti. Navštívili ručnú papierničku jedinú svojho druhu na Slovensku, oboznámili sa s prácou hasičov prostredníctvom zaujímavých ukážok, svojím vystúpením niekoľkokrát potešili klientov v domove Barborka. V pohodlí materskej školy si deti užili divadelné predstavenie o veľkom tajomstve a sile priateľstva. Naši predškoláci úspešne reprezentovali materskú školu na recitačnej a spevácej prehliadke. Hrkálky sa zúčastnil Samko Hrebačka s básňou o

Lesnej studničke a na Blahovej notečke zaspievali Miška Karasová a Amálka Malíková pieseň Spievanky, spievanky...

Ku Dňu otcov sa v materskej škole konali zábavné hry, kde si oteckovia, mamičky aj deti spoločne zasúťažili. Odmenou im bolo príjemné posedenie pri spoločnej grilovačke. Školský rok sme ukončili slávnostnou rozlúčkou s našimi predškolákmi,

kde sme sa rozlúčili s dvanástimi deťmi, ktoré od septembra čaká nová životná etapa – nástup do základnej školy. Prajeme im veľa úspechov, radosti z objavovania nových vedomostí a krásne spomienky na roky strávené v našej materskej škole.

Jana Križánková

Splnený sen: z obce až na svetový vrchol

Ako dievča z Unína som nikdy ani nesnívala o tom, že raz budem stáť na pódiu majstrovstiev sveta so slovenskou vlajkou na pleciach.

Volám sa Adriána Jančíková. Prvých 21 rokov môjho života patrilo Unínu. Hoci už dvanásť rokov žijem v Skalici, na miesto, kde som vyrastala, spomínam s láskou a vďačnosťou. Práve v Uníne sa začal môj životný príbeh.

Šport bol súčasťou môjho života odmalička. Vždy som mala rada pohyb, či už to boli prechádzky, cvičenie alebo aktívny životný štýl. Nikdy by mi však nenapadlo, že raz budem reprezentovať Slovensko na vrcholnom svetovom podujatí. Moja cesta nebola priamočiara. Predtým, než sa šport stal mojím povolaním, pracovala som v gastronómii. Popri práci som sa postupne začala naplno venovať tréningom, učila sa disciplíne, správnej životospráve a každý deň som sa snažila byť lepšou verziou samej seba. Kulturistika ma naučila trpezlivosti, vytrvalosti a tomu, že veľké ciele sa dosahujú malými krokmi. Časom som si uvedomila, že šport nie je len mojou vášňou, ale aj poslaním. Preto som sa stala fitness trénerkou. Mojím cieľom nie je viesť ľudí k dokonalosti, ale motivovať ich, aby sa každý deň posúvali o krok vpred, cítili sa zdravší, silnejší a spokojnejší sami so sebou. V júni 2026 sa mi na Majstrovstvách Slovenska federácie ICN v Banskej Bystrici podarilo získať 1. miesto v kategórii Bikini 30+, 1. miesto v kategórii Bikini Open a zároveň titul absolútnej víťazky (Overall) celej súťaže. Tým som sa stala majsterkou Slovenska v bikini fitness.

Tento úspech mi otvoril dvere na Majstrovstvá sveta na Bali v Indonézii, kde som mala tú česť reprezentovať Slovensko. Už samotná možnosť nastúpiť na pódium so slovenskou vlajkou bola pre mňa splneným snom. Na svetovom šampionáte sa mi podarilo získať 1. miesto v kategórii Bikini 30+ a následne aj titul absolútnej víťazky (Overall) v kategórii Bikini Open. Tým sa mi splnil jeden z mojich najväčších športových snov – stala som sa majsterkou sveta v bikini fitness.

Okienko do činnosti Základnej organizácie Jednoty dôchodcov Slovenska v Uníne

Výbor JDS Unín na svojej prvej schôdzi po hodnotiacej výročnej schôdzi podľa programu zvolil za predsedníčku revíznej komisie pani Máriu Flajžíkovú. Dňa 22. apríla 2026 sa okresného Snemu JDS v Holíči zúčastnili delegovaní členovia ZO JDS Unín na Hodnotiacej výročnej schôdzi. Na Sneme sa volil nový predseda OO JDS a predstavenstvo. Zvoleným predsedom bol po sčítaní hlasov pán Jan Mlčúch. Dňa 6. júna 2026 členovia výboru JDS Unín prispeli účastou na oslave Dňa detí rozprávkovými postavami z rozprávky o Červenej čiapočke. 10. júna 2026 sa členovia ZO JDS Unín Štefan Mach, Ján Szalay, Mária Feherová a Elena Matušovichová zúčastnili Okresných športových hier seniorov v Holíči. Naši účastníci dosiahli krásné výsledky: Mária Feherová hodom granátom do diaľky získala (tradične ako každý rok) 1. miesto. Štefan Mach hodom na cieľ taktiež sa umiestnil na 1. mieste. Ján Szalay v stele na bránku obsadil 2. miesto. V celkovom bodovaní sme v rámci okresu obsadili najvyššiu priečku. Blahoželáme účatníkom k úspechu a k reprezentácii nielen organizácie, ale i našej dediny. Naša členka pani Anna Masaryková sa dožila jubilejných 90-tých narodenín. Výbor ZO JDS dňa 11. júna 2026 ju navštívil a poprial jej ku krásnému jubileu kytičkou a darčekom vela šťastia zdravia a Božieho požehnania. Výbor ZO JDS sa pravidelne stará o úpravu pomníčka Panny Márie pri dome smútku. Nebolo tomu inak ani v tomto období.

Dňa 14. júla 2026 výbor zorganizoval celodenný zájazd Smolenice, Cerová, Sobotište. V Smoleniciach navštívili prevádzku „Medárstvo-MEDOLAND“.

Zoznámili sme sa s výrobou produktov a ochutnávkou medoviny a včeloviny. V Cerovej sme navštívili početnú zbierku krojovaných bábik pod názvom „Marekove bábiky“. Ďalšou zastávkou bola obec Sobotište, kde sme návštívili „Habánské múzeum“ v pamiatkovej zóne Habánský Dvor. Sprievodkyňa zoznámila účastníkov zájazdu s osídlením Sobotišťa Habánmi a ich vierou, remeselnou zručnosťou i životom v komunite, pravidlami, staviteľským umením, hrnčiarstvom i osídľovaním okolitých dedin v našom regióne, vrátane Unína. Celodenný zájazd bol zakončený neskorým obedom, alebo jedlom podľa chuti a možností uvedených v jedálnom lístku na Sobotišťskom salaši u Kunovskej priehrady. Treba konštatovať, že všetci účastníci boli spokojní a pozitívne hodnotili zámer poznávania bližšieho okolia i spojitosti histórie s našou obcou.
Spevácký zbor Mužáci- UNÍŇANÉ oživili svojim spevom stavanie mája 30. apríla 2026 na ihrisku a tradične i na „Cihelni“ a v nasledujúci deň i stavenia mája v Trnovci. V posledný májový deň vystúpili na „Alejovej slávnosti“ u Unínskych lipiek a 27. júna 2026 na krojovom plese v našej dedine a od 16-tej hodiny v Radimove na obnovenej akcii „Radzimovská šopa“. V sobotu 25. júla 2026 naši Mužáci UNÍŇANÉ usporiadali O. ročník prehliadky speváckych zborov, ktorého sa zúčastili mužské spevácke zbory z Moravan u Kyjova, Prietržané, Spevácky zbor Gbelané, Enem Tak Lozorno, domáci mužáci a miesta ženská spevácka skupina Radosť.

Na záver mi dovoľte popriať všetkým členom ZO JSD Unín, spoločenským organizaciam, vedeniu obce Unín a spoluobčanom pevné zdravie, šťastie a pohodu. Deťom a študentom krásne prázdniny v ďalšom letnom období a šťastný návrat do nového školského roka.

RSDr. Ladislav Matušovich
Foto: Ján Juriga

Železný pútnik 2026

Pôstna nočná pešia púť z Hájička v Trstíne do Baziliky Sedembolestnej Panny Márie v Šašíne – Strážoch sa uskutočnila z piatka na sobotu 20. – 21. marca 2026. Bol to už jubilejný 5. ročník Železného pútnika. Trasa púte vedúca z Trstína cez Smolenice, sedlo najvyššieho vrchu Malých Karpát Zárub, cez Plavecký Mikuláš, Lakšársku Novú Ves do Baziliky v Šatíne Strážoch. Meria okolo 40 kilometrov s prevýšením okolo 560 metrov. Železný pútnik má na susednej Morave svojho staršieho brata, v tom istom termíne sa uskutočnil už 29. ročník Železného poutníka zo Svatého Kopečka u Olomouca na Svatý Hostýn. Táto pôstna pešia púť nieje jednoduchá. Pútnik musí byť nielen fyzicky dobre vybavený, musí počas putovania počítať s rôznymi prekážkami a ich aj prekonávať. Cez Malé Karpaty sa putuje po turistickom chodníku

v noci. Každý pútnik je vybavený vlastným zdrojom svetla, každý ide podľa svojich vlastných schopností a možností. Nieje to žiadna súťaž, je to pokorná pešia púť. Víťazom je každý, kto ju absolvuje. Je to náročné, ale nie nezvládnuteľné.
Program pôstnej pešej púte začal svätou omšou o 18.00 vo Farskom kostole sv. Petra a Pavla v Trstíne, ktorú celebroval apoštolský nuncius arcibiskup Mons. Nicola Girasoli. Svojím príhovorom povzbudil pútnikov, aby sa nebáli putovať aj vo svojom každodennom živote ako železní pútnici viery a aby boli svojím životom, svedectvom a povzbudením pre druhých. Po svätej omši sa pútnici presunuli ku kostolíku v Hájičku, kde im apoštolský nuncius udelil požehnanie a vyslal ich na cestu do Šaštína. Pútnici následne pokračovali pešo cez Smolenice, sedlo Záruby do Plaveckého Mikuláša, kde bolo pre nich v kultúrnom dome pripravené občerstvenie a možnosť krátkeho oddychu. Počas celej púte organizátori, ale aj dobrovoľníci, hasiči, polícia pomáhali pútnikom, ktorí potrebovali ich pomoc a podporu. Putovanie pešej pôstnej púte vyvrcholilo v sobotu ráno o 6.00 hod., kde sa v Bazilike Sedembolestnej Panny Márie slávila záverečná svätá omša. Zmyslom Železného pútnika je duchovne i fyzicky obetovať náročnú cestu ako prosbu za Božie požehnanie pre tých, ktorí ho najviac potrebujú. V tomto ročníku púte sa zúčastnilo vyše 700 pútnikov. Je to o vyše 100 pútnikov viac oproti minulému roku. Rastúci záujem o túto pôstnu nočnú púť je vnímaný ako povzbudenie a svedectvo túžby po tichu, modlitbe a spoločenstve viery.
Túto pôstnu nočnú pešiu púť absolvovali aj pútnici z našej obce. Po druhý krát sa na jej cestu vydali manželia Lýdia a Ferdinand Paníčkových, a po prvý krát ju absolvovali Janka Žilínková ml., Ľubomíra Bordáčová a Veronika Herzáňová.

Spolu so štefanovskými miništrantami ju absolvoval aj vtedajší duchovný správca našej farnosti. Mgr. Ing. Eduard Pecha. Všetci boli síce unavení, ale nadšení z toho čo zažili a prežili. Miestami prekonali sami seba, ale vydržali. Prežili čo prežili, ale s vierou, že o rok sa opäť stretnú v Trstíne pred kostolom sv. Petra a Pavla a poputujú na 6. ročník Želeného pútnika. Dúfame, že ich putovanie v tomto roku osloví aj iných spoluobčanov, ktorí rozšíria rady pútnikov z Unína, na Železnom pútnikovi v roku 2027.

-jp-

Nočný beh okolo Unína

V sobotu 4. júla 2026 sa v nočných hodinách v našej obci uskutočnil 6. ročník Nočného behu okolo Unína. Bežecká skupina Enem pro nás a Obecný úrad Unín v spolupráci so spoločenskými organizáciami v Uníne i v tomto roku zorganizovala túto spoločenskú aktivitu. Cieľom bolo opäť zapojiť čoraz viac detí, mládeže a dospelých, osvojiť si myšlienku aktívneho pohybu a zažiť atmosféru nočného behu, či prechádzky. Nočného behu sa zúčastnilo 51 detí a 114 dospelých.

I keď hlavným zámerom nie sú výsledky, ale i my sme vyhodnocovali najlepších bežcov a chodcov. Výsledky podľa kategórii: Benjamínkovia – 50m: 1. Slávo Smolinský, 2. Hana Jáchymová, 3. Tomáš Krempa, Predškoláčky – 150m: 1. Barbora Hoferková, 2. Sára Hornáčková, 3. Emília Kryvská, Predškoláci 150m: 1. Phillip Pullman, 2. Oliver Mikulka, 3. Viliam Žilínek,

Víťazi kategórie Benjamínkovia

Mladšie žiačky - 200m: 1. Anna Šantavá, 2. Natália Pikulíková, 3. Ester Horňáčková, Mladší žiaci - 200m: 1. Samuel Prachar, 2. Sebastian Mikulka, 3. Matyáš Albrechta, Staršie žiačky 500m: 1. Frída Hertlová, 2. Žofia Karasová, 3. Laura Jančíková, Starší žiaci 500m 1. Matias Daniel, 2. Adam Blatnický, 3. Šimon Matuský. V tomto ročníku diváci popri trati mohli sledovať nádherný bežecký súboj medzi domácim bežcom Milanom Kotvanom a Jozefom Jurčíkom zo Skalice, kde Milan zvíťazil iba o 1 s. pred Jozefom. Absolútnym víťazom hlavného preteku sa stal náš spoluobčan

Milan Kotvan, ktorý 10 km trať odbehol v čase 37:25. 5 km trať zo žien najrýchlejšie odbehla Mária Kolínková - Skalica v čase 23:25. Výsledky podľa kategórii behu na 5 km: Ženy do 35r. – 1. Kolínková Mária - Skalica, 2. Mokošáková Natália - Senica, 3. Petríková Pavlína – STK Senica, Ženy nad 36r. – 1. Bartošková Ľubomíra – Skalica, 2. Vlková Zuzana - Skalica, 3. Nosková Renáta – AK Junior Holíč, Muži nad 70.r – 1. Ján Varmuža – ŠK Bradlan Brezová pod Bradlom, 2. Roučka Rudolf - AK Junior Holíč. Výsledky podľa kategórii behu na 10 km: Muži do 40r. – 1. Jakub Tománek – DHZ Borský Mikuláš, 2. Matej Možnár – Vrádište, 3. Daniel Matuský – DHZ Unín, Muži do 60r. – 1. Milan Kotvan - Unín, 2. Jozef Jurčík – Skalica, 3. Vratislav Libánský – TJ Jiskra Havlíčkuv Brod, Muži do 70r. – 1. Miroslav Mikula – Radošovce, 2. Vladimír Neoveský – Brodské, 3. Eduard Baumgartner – Radošovce. Nordic walking na 5 km: 1. Šalík Karol – Topoľčany, 2. Janský Rastislav – Malacky, 3. Vymyslická Alena – Unín. Najlepším bežcom Unína sa stal Milan Kotvan. Najlepšou bežkyňou obce sa stala Ester Hoferková. Organizátori ocenili i najstarších a pravidelných účastníkov nočného behu p. Rudolfa Roučku z Holíča (1939) a p. Jána Varmužu (1952) z Brezovej pod Bradlom. Najmladším účastníkom behu v detských kategóriách bol Ondrej Konečný (2025).

Víťazi v kategórii Muži do 40 rokov na 10 km

Obecný úrad, starosta obce a bežecká skupina Enem pro nás ďakuje všetkým, ktorí sa podieľali na úspešnom priebehu Nočného behu okolo Unína. Veľká vďaka patrí našim hasičom, ktorí zabezpečovali bezpečnosť a hladký priebeh celého podujatia, TJ Unín za poskytnutie ihriska pre najmenších bežcov, dobrovoľníkom z miestneho červeného kríža i zo Slovenského Červeného kríža Senica za názorné ukážky prvej pomoci, pánovi Flajžíkovi za výrobu medailí pre detských i dospelých bežcov, rodine Tokošovej za občerstvenie v podobe cigánskych pečienok, COOP Jednote za poskytnutie ovocia, pivovaru Wywar za poskytnutie piva a kofoly i pánovi Hertlovi za časomieru. Veľká vďaka patrí spoločnosti UNÍN AGRAR, Benjaminovi Horschovi za poskytnutie finančného príspevku na beh, ako aj ostatným organizáciám, firmám a podnikateľom za bohatú tombolu a hodnotné ceny pre účastníkov behu. Zároveň ďakujeme aj všetkým dobrovoľníkom a pomocníkom, ktorí sa zapojili do organizácie a aj vám, milí Uníčania za nadšenie a podporu bežcov na trati. Aj vďaka vám je náš beh okolo Unína pre bežcov z našej obce, ale aj zo širokého okolia nezabudnuteľný. Veríme, že zážitok nočného behu, či prechádzky prebudí v čoraz viac ľuďoch radosť z aktívneho pohybu. Ak sme vás týmto článkom navnadili, dúfame, že prídete opäť o rok postaviť sa na štart a spoznať našu obec i vo večerných hodinách s čelovkou na hlave. Tešíme sa na ďalšie stretnutia. Však robíme to ENEM PRO VÁS .

Dušan Petráš

Zhodnotenie futbalovej sezóny 2025/2026

Uplynulú sezónu sme odohrali v 8. lige. Počas väčšiny ročníka sa nám darilo držať medzi konkurenciou, no napokon sme z dôvodu nedostatku hráčov zostúpili do 9. ligy. Počas sezóny nás viedol tréner Michal Knotek z Gbiel, ktorému ďakujeme za odvedenú prácu. Naše spoločné pôsobenie sa však skončilo, keďže klub už nemal dostatok finančných prostriedkov na jeho ďalšie angažovanie.

Aj tento rok sme sa zúčastnili tradičného družobného stretnutia s TJ Slavoj Moravany u Kyjova. Tentoraz sa zápas odohral na ihrisku súpera, kde sme zvíťazili 3:1. Po zápase nasledovalo príjemné spoločenské posedenie, ktoré trvalo až do skorých ranných hodín.

V priebehu roka sme sa pokúsili založiť mládežnícke družstvá kategórií U9 a U13. Žiaľ, napriek našej snahe nebol zo strany rodičov dostatočný záujem o prihlásenie detí do nášho klubu.

V súčasnosti už prebieha letná príprava na novú sezónu. Do mužstva prišlo viacero nových hráčov a veríme, že sa nám podarí vytvoriť silný kolektív. Do nadchádzajúcej sezóny vstupujeme s odhodlaním a veríme, že bude úspešnejšia ako tá predchádzajúca.

Marek Lipovský

Unínske noviny – občasník obyvateľov obce Unín
Vydáva Obec Unín, IČO 00310107. Periodicita: 3 krát do roka. Náklad: 450 kusov. Tlač a grafická úprava: ghstudio s.r.o., Senica. Noviny sú registrované na MK SR pod číslom EV 3464/09, ISSN 1339-0821. Sídlo vydavateľa a adresa redakcie: Obecný úrad Unín, 908 46 Unín č.332, tel./fax. +421 34 6621452, http:// www.unin.sk, e-mail: obec@unin.sk. Do domácností v obci Unín distribuuje OcÚ Unín.
Dátum vydania: 15. 8. 2026